

Закляття

Іван Малкович

Сиди, і думай, і печальсь, і все питай себе: чому
і ти катуєшся: "чому?" — а відповіді не даєш;
коли і хто це прищепив тобі слова, немов чуму,
і скільки б ти не вимовляв — не збудешся, не проженеш,
не вишепчеш, бо очерет в агонії (о Мідас-цар!) —
мовчання золотом не є, мовчання — не єдиний щит...
Ти говорив,
наговоривсь,—
чи ж хтось почув твій клятий дар? —
що навіть вірний очерет — і той у відповідь
мовчить.